

Escoles

Algunes opinions dels participants a la II Escola d'Estiu de la ICCIC

Docents de les escoles de la ICCIC i formadors

A criteri personal, el nivell dels ponents va ser immillorable. En general van saber transmetre els seus coneixements i fer-nos plantejar a cada un dels assistents la manera de poder millorar les tutories tant individuals com grupals, les entrevistes amb les famílies, així com la relació família-escola, les reunions de seguiment de l'alumnat i la importància d'un bon lideratge i d'un bon equip. Tanmateix voldria notar que en algun cas concret (com en la dinàmica de grup) el nivell assolit va estar per sota del que esperava.

L'organització de les jornades ha estat acurada: des dels petits detalls com l'esmorzar de mig matí fins al servei d'autocar que ens va facilitar la logística d'anar i venir; les classes magistrals de primera hora, els tallers comuns, les simulacions i el taller optatiu final que cada participant va poder triar a conveniència.

El darrer dia de les jornades es va buscar un espai perquè cada mestre es pogués trobar amb la seva etapa educativa; moment que es va aprofitar per posar en comú allò que com equip volem millorar.

S'han començat a enfil·lar unes comissions en les quals s'ha implicat tot el claustre d'educació infantil, creades

al mes de setembre amb l'inici del curs escolar.

Les comissions han quedat de la manera següent:

- Reunions de pares
- Reunions de seguiment, reunions traspàs alumnes
- Entrevistes amb les famílies
- Comissió de millora.

Qualsevol formació en què es faci participar a tot un claustre de professors de la mateixa escola té la garantia de millorar la praxi d'aquella escola. Quan la formació es fa de manera individual evidentment aquell mestre s'enriqueix personalment i segur que aportarà els coneixements adquirits en la formació en el seu dia a dia, però li serà més difícil fer partícip a la resta del claustre i tirar endavant sigui quin sigui el projecte de millora.

La sensació del darrer dia de formació d'aquest estiu va ser d'anar tots a l'una, que és el que farà créixer la nostra institució.

Muntsa Paredes

Mestra d'educació infantil a l'Escola Thau Barcelona

Escoles Algunes opinions dels participants a la II Escola d'Estiu

La II Escola d'Estiu que va organitzar la ICCIC el passat mes de juliol va ser una oportunitat per créixer una mica més com a docents i sentir que tots plegats naveguem en el mateix vaixell.

Durant aquella setmana de formació, el dia començava amb una conferència on es tractaven temes actuals i rellevants sobre la nostra professió i que ens toquen de ben a prop en el nostre dia a dia. Tots els ponents eren grans comunicadors i professionals del camp del qual ens parlaven, era un plaer escoltar-los. Ens feien reflexionar i a vegades fins i tot emocionar; era un bon punt de partida per a totes les activitats que hi havia programades per a la resta del dia.

No ens vam quedar tanmateix només amb la teoria, ja que en acabar les conferències ens trobàvem en grups per aprofundir sobre el tema a partir de casos pràctics. En aquestes sessions teníem també l'oportunitat de posar en comú les nostres inquietuds i arribàvem a acords que ens permetrien millorar la nostra tasca.

Què millor que marxar de vacances amb un bon regust de la feina que estimes, amb idees com les que va llançar-nos David Bueno amb el seu "...educar és emocionar. L'excitació d'un aprenentatge genera endorfines" o el *leitmotiv* d'Enric Roca "...cal premiar l'error, perquè algú s'ha arriscat, ho ha intentat". Acabar el curs amb els plantejaments d'Àngel Castiñeira, sentint que formem part d'un col·lectiu de mestres compromesos amb la nostra feina, amb un projecte compartit i amb capacitat per al canvi. Però no canviar per canviar, sinó innovar amb la intenció de millorar i adaptar-nos amb els nostres alumnes a una societat en transformació constant. Crec que no oblidaré l'última classe magistral, de Nacho Calderón, en què, com molt bé ens deia, "...l'emoció és el combustible [...] Quan deixem que els somnis entrin en la realitat educativa, podem canviar coses", i en què, sens dubte emocionats, vam acabar les jornades amb un somni compartit.

Poder parar després de tot un curs, per saber on som, on anem i qui som, i dedicar uns dies a escoltar, pensar i compartir, ha estat inspirador i un impuls per seguir treballant en aquesta línia, per continuar fent escola.

Diana Guart

Mestra d'educació primària a l'Escola Thau Barcelona

Tanco els ulls, respiro i la paraula que em ve al cap quan penso en l'Escola d'Estiu 2013 és ACOMPANYAR.

Acompanyar a obrir els ulls, acompanyar a fer recerca, provar i aprendre, acompanyar a crear.

Acompanyar a intuir, descobrir i decidir.

Acompanyar a saber qui ets, què sents i com penses.

Acompanyar a l'atreviment, acompanyar a superar-se.

Acompanyar a ser un mateix i a gaudir de ser-ho.

Acompanyar a confiar.

Sovint en la meva tasca diària passo de veure el món des de la meva alçada a, de cop, haver de baixar a l'alçada dels més menuts, per poder veure i entendre des d'uns ulls de nen una realitat que es mereix ser atesa i respectada.

Gracies per acompanyar-nos als qui cada dia vivim infinites realitats de petites i grans persones.

Bet Vilar

Mestra d'educació primària a l'Escola Thau Sant Cugat

La II Escola d'Estiu que ens han ofert des del ICCIC, tal com pretenien els organitzadors, ens ha proporcionat als docents de totes les escoles de la Institució la possibilitat de reflexionar, treballar, compartir i millorar la nostra praxi diària.

Els que sou mestres, compartireu amb mi que el dia a dia de l'escola se'ns menja, ens absorbeix. Tenim tantes tecles per tocar: els alumnes, les classes, la preparació d'aquestes classes, les reunions, els pares dels alumnes, etc., que poques vegades ens queda temps per a la reflexió: estem convençuts del que fem?, podem fer-ho encara millor?, és el millor per als nens?, és el millor per fer escola?

Per això trobo necessari i convenient, buscar, trobar i tenir moments per parar i pensar. I és evident que ho podem fer, i de fet ho fem, de tant en tant, durant el curs. Però no és el mateix que fer-ho durant les jornades d'estiu. Les classes s'han acabat, ja no tenim els nens i les seves famílies a les nostres mans, i tenim més disponibilitat per dedicar-nos-hi.

Els mestres, com qualsevol altre professional, no deixem d'aprendre mai però, de vegades, en segons què, ens convé reciclar-nos i/o posar-nos al dia. Això és el que ens ofereixen les escoles d'estiu i si, a més a més, ens la fan a la nostra mida i ens serveix per créixer i millorar el nostre fer de cada dia, doncs què més volem?

I al final de tot, però no per això menys important, el compromís. Un compromís per al curs vinent i per anar fent camí cap a l'excel·lència. Un compromís que a hores d'ara ja estem portant a la pràctica.

Blanca Parcet

Mestra d'educació primària a l'Escola Thau Sant Cugat

Aquesta passada Escola d'Estiu em va proporcionar un munt de recursos que m'ajudaran a dur a terme les classes de manera més efectiva. Però també se'm van fer evidents algunes eines que em van fer reflexionar sobre altres aspectes de la meua feina, com el de la tutoria, les dinàmiques de classe o la nostra relació, com a docents, amb els nostres alumnes.

D'altra banda, molts dels tallers que vam dur a terme van fer-me reflexionar sobre moltes de les meves actuacions, tant dins com fora de l'aula, que mai fins aleshores m'havia qüestionat. I és que sovint la nostra rutina diària, frenètica, ens impedeix fer una mirada crítica al voltant de la nostra manera de fer, que sovint està marcada per les presses i els nervis.

Tot plegat, en definitiva, vaig trobar-ho profitós i enriquidor, i penso que seria bo trobar més espais per fer formacions com aquesta, que ens permetin aprendre dels formadors i de la resta de companys i pensar què és allò que podem fer per millorar i gaudir més del nostre dia a dia.

Xavi Far

Mestre d'educació secundària a l'Escola Thau Sant Cugat

S'acaben les classes, les avaluacions, la selectivitat... i comencen uns dies diferents: els professors fem d'alumnes!

La matèria tracta de com millorar en l'acompanyament que fem als nostres alumnes; com els podem ajudar que descobreixin les seves motivacions, els seus punts forts, les seves expectatives de futur...

En definitiva, fer un petit tast d'eines de coaching que ens poden servir, a professors i tutors, durant els dos anys en què els alumnes comencen adaptant-se a una nova escola i acaben decidint quins estudis continuaran després del batxillerat.

A la llarga, crec que el paper del professorat acabarà sent més de guia que de transmissor de coneixement, ja que, en definitiva, els alumnes tenen tota la informació al seu abast i només han de saber triar-la i utilitzar-la correctament. Els professors d'aquestes etapes educatives dominem les nostres matèries, però a vegades ens falten eines per fer aquest guiatge tan i tan necessari. Per això considero que encara ens queda molt camí per recórrer.

Mireia Aran

Professora de matemàtiques i tutora a CIC Escola de Batxillerats

Si com ens deia Ciceró, la història és *magistra vitae*, seria convenient que aprenguéssim les seves millors lliçons. D'aquesta manera descobriríem que al principi del segle passat la Mancomunitat de Catalunya va crear les Escoles d'Estiu amb l'objectiu d'impulsar una formació permanent i una escola activa, culta i catalana. Això vol dir que la millor pedagogia catalana (amb prohoms com Alexandre Galí o Eladi Homs) ens mostra clarament el que hauria de ser l'Escola d'Estiu d'una institució -com la ICCIC- que es troba al servei del nostre país.

És fonamental obrir un parèntesi en la nostra activitat docent per reflexionar al voltant del sentit i valor d'allò realitzat a les aules. És imprescindible aturar la nostra praxi professional per deixar pas a la teoria. No hauríem d'oblidar que el mot *escola* prové del llatí *schola* i del grec *σχολή* (que traduïm per "oci" o "temps lliure").

Quan ens alliberem de les obligacions laborals és quan trobem l'oportunitat més escaient per formar-nos, l'àmbit on aprenem a créixer com a educadors i com a persones. Cal tenir en compte que una de les etimologies d'*educació* remet a una activitat conductiva, a la tasca de dirigir i orientar. Recordem la figura de l'antic *paidagogos*, l'esclau que acompanyava (*gogein*) el nen (*paidos*) fins al gimnàs o a la *skholé*.

Pensem que aquesta petita excursió històrica, pedagògica i filosòfica era necessària per capir i valorar els reeixits assoliments de la II Escola d'Estiu de la ICCIC. Un d'aquests, plantejar l'orientació educativa com un acompanyament personalitzat del trajecte de cada alumne.

Guillem Turró

Professor de filosofia a CIC Escola de Batxillerats

La nostra professió necessita la reflexió, una breu pausa enmig del tràfec dels dies i les classes que permeti repensar la nostra feina. Amb aquest objectiu, més que assolit, vàrem reunir-nos durant els matins de l'1 al 5 de juliol passat. De les múltiples qüestions tractades en destacaria quatre pel seu interès. Subratllo les que posaven èmfasi en els drets i deures d'alumnes i professors (en el sentit més legal dels termes), les que posaven de manifest la pèrdua de l'autoritat i la posada en crisi del paradigma del docent en la nostra societat actual, així com les que descrivien la tutoria com una tasca compartida i les vinculades a la noció del clima escolar.

Proposaria per a futures escoles d'estiu alleugerir el nombre d'hores diàries, donar menys protagonisme a idees tan actuals com les que provenen del coaching, les quals s'originen en un context empresarial molt diferent al que és una escola, i interrogar-nos fins a quin punt l'aplicació indiscriminada de les anomenades TIC milloren la pràctica docent i el que és veritablement nuclear: l'aprenentatge dels alumnes.

Albert Caturla

Professor de matemàtiques i física a CIC Escola de Batxillerats

Personalment, penso que la II Escola d'Estiu de la ICCIC ha estat una gran ocasió per aturar-nos a reflexionar sobre el que ja fem, el que no fem, el que podríem fer millor i tot el que ens queda per fer en la nostra pràctica docent.

És important, de tant en tant, trobar el temps per analitzar la nostra tasca amb una certa perspectiva, al marge de les presses diàries. També ha estat enriquidor compartir experiències i punts de vista amb altres mestres i professors de la Institució. De totes les activitats, vaig trobar especialment interessants les simulacions de les tutories i la xerrada d'en David Bueno "L'aprenentatge vist des de la neurociència".

Òscar Sesplugues

Professor d'història a CIC Escola de Batxillerats

Cada segon aprofitat. És el que em ve al cap cada cop que recordo l'Escola d'Estiu o repasso els apunts que vaig prendre a les diferents sessions que vaig gaudir. Ens passem el dia ensenyant, guiant els alumnes perquè en un futur siguin persones rellevants a la societat i contribueixin a la seva evolució cap a millor. A l'Escola d'Estiu ens ha tocat posar-nos a l'altra banda, a la d'aprendre, i suposo que, com a molts, hem absorbit amb avidesa moltes de les coses que ens han ensenyat. De tota aquesta setmana d'aprenentatge, em quedo amb dues afirmacions de dues sessions formatives que per alguna raó m'han quedat donant voltes al cap:

La primera: "Fem un curs el primer any i deu anys després encara estem repetint el mateix, any rere any?" En aquesta Escola d'Estiu hem tingut l'oportunitat d'aprendre (o recordar) tècniques i eines perquè cada curs sigui diferent, cada curs millor. Moltes d'aquestes eines les coneixem, però sempre va bé que algú ens les faci recordar. L'Escola d'Estiu és el lloc perfecte per fer-ho.

I la segona: "Un tutor ho és vint-i-quatre hores al dia, un tutor ho és per vocació." Jo afegiria que ser mestre, professor, també ho ha de ser. I després de compartir aquestes jornades amb altres companys de

totes les escoles, he gaudit de les experiències d'un gran equip de professionals que viuen l'ensenyament.

Per tant, no només m'he emportat una gran quantitat de nova informació i eines per realitzar la nostra professió, sinó també una gran quantitat d'experiències docents de tots els companys/es amb els quals he compartit una breu estona de conversa cada dia.

Se'ns van proposar nous reptes, però també se'ns van donar eines per superar-los. I crec que aquest curs, tots hem crescut una mica més com a docents, gràcies a l'Escola d'Estiu.

Germán Talón

Professor de grau mitjà i superior, tutor i coordinador de les TIC a CIC Escola de Cicles Formatius

Em demanen de col·laborar com a formadora a l'Escola d'Estiu de la ICCIC durant la primera setmana de juliol. Sóc la inspectora d'Educació de l'Escola Thau de Barcelona i ho accepto amb il·lusió i un cert respecte al mateix temps.

Dilluns, primer dia de l'Escola d'Estiu i, tot i que no començo fins dimarts, m'ho puc combinar per assistir a la lliçó inaugural. És la primera vegada que vaig a l'Escola Thau de Sant Cugat i després d'unes quantes voltes, arribo just en el moment que acaben de començar. La veritat és que em va impressionar veure aquella sala tan gran, el menjador de l'escola, plena de gom a gom de professores i professors. Feia goig i, una vegada més, respecte.

Vaig impartir les meves sessions i vaig poder participar en les activitats generals i en algunes dels altres companys. Va ser una setmana on formadors, col·laboradors, professores i professors de la Institució, és a dir tothom va tenir l'oportunitat de compartir un temps de formació en un ambient distès, un entorn amable i gaudint d'una bona organització de les diferents jornades. Quina sort tenir aquesta oportunitat! Seria fantàstic que tots els equips docents de les diferents escoles del país tinguessin oportunitats com aquesta!

Per al futur demanaria a la Institució de facilitar espais perquè els docents puguin reflexionar sobre la seva tasca, intercanviar experiències, analitzar i aprendre dels errors, fer noves propostes... i animaria els docents a participar d'aquests espais

de reflexió, perquè conjuntament amb els nostres companys i treballant amb uns objectius clars i compartits és com els nostres alumnes creixen i progressen tant acadèmicament com personalment.

Mestres, moltes gràcies una vegada més per la vostra gran tasca!

Carme Arnau

Inspectora d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya

L'Escola d'Estiu ha estat per mi com la cerimònia de menjar meló. És tot un ritual, ja quan el vas a comprar a la fruiteria demanes consell a l'expert fruiter, en aquest cas Edu21. El fruiter tria el que creu que serà el millor per a tu, just el que necessites, el que estigui a punt per al dia de l'àpat. El que omplirà els teus cinc sentits i, evidentment, l'estómac.

Una vegada tens el meló a casa, estàs a l'expectativa. Penses, com sortirà? Aquest meló, la formació en aquest cas, el guardes per a una ocasió molt especial, per al dia que tens els convidats més exigents, i vols que marxin satisfets i contents.

Ha arribat l'hora d'encetar el meló, tot és a punt, quins nervis! Tallem la part baixa del meló i se sent una flaire que promet, seguidament tallem la part del damunt del meló, olorem i, se'ns aferra la idea que allò pot sortir molt bé. Finalment ens arrisquem, tot i tenir un nus a la gola fem un tall transversal, deixem el meló en dues parts iguals, totalment obert. Observem amb atenció, el nostre gran repte que està encaminat cap a l'èxit o cap al fracàs... però aquest meló té molt bon aspecte! Fem un primer tall, el primer dia, i uau! ha estat genial, té frescor, fortalesa i un toc de dolçor, el necessari perquè vagi calant, perquè vagi deixant bon gust a la boca. En definitiva, perquè vagi despertant sensacions adormides.

Estic convençuda que hi ha hagut moltes sensacions que s'han despertat, però ara no ens podem quedar aquí, doncs seria instal·lar-nos en el passat. Us convido a continuar treballant en el camí del desenvolupament personal per poder acompanyar els vostres alumnes des d'una perspectiva diferent i amb una mirada més àmplia.

Eva Garcia

Coach Executive per ICF